

„Azokban a napokban útra kelt Mária, és sietve elment a hegyvidékre, Júda egyik városába. Bement Zakariás házába, és köszöntötte Erzsébetet. Amikor Erzsébet meghallotta Mária köszöntését, megmozdult a magzat a méhében. Megtelt Erzsébet Szentlélekkel, és hangos szóval kiáltotta: Áldott vagy te az asszonyok között és áldott a te méhed gyümölcse! Hogyan is lehetséges ez, hogy az én Uram anyja jön el énhozzám? Mert íme, amint felfogta fülem köszöntésem hangját, ujjongva mozdult meg a magzat méhemben. Boldog, aki hitt, mert beteljesedik mindaz, amit az Úr mondott neki. /Lukács ev. 1,39-45/

A bibliai advent idején énekek, imák születnek. Énekel Zakariás, Keresztelő János születése fölötti örömeiben, énekel Mária, Jézus születése fölötti örömeiben. Imát mond Erzsébet, Máriával való találkozása örömeiben. Ezek az énekek, ezek az imák Szentlélektől ihletettek: „Üdvöz légy Mária – mondja az üdvözlő angyal – áldott vagy te az asszonyok között – mondja áldón Erzsébet. Innen a katolikus testvérek liturgikus imádsága, az Üdvöz légy...

De advent a találkozások ideje is.

Találkozunk egymással a tanteremben, a kollégiumi szobákban, tanárokkal, diákokkal. Megszokott, s talán megkopott találkozások ezek.

Néha a találkozás rendkívüli lesz, odafordulunk egymáshoz, odafigyelünk egymásra. Fontosabbá válunk egymás számára. Akár testvérekké is válunk. Az elcsendesedés ideje erre is alkalmas, erre is való.

Amiről itt hallunk, különleges személyek, különleges találkozója: Erzsébet és Mária, a magzat János és a magzat Jézus. Erzsébet a gyermekvárás félidejében van, most mozdult meg a magzat, de már bizonyosságot tesz, már most üzen, érzékeli, kivel találkozik. Mária együtt marad Erzsébettel még három hónapig. Erzsébet kérdi, kiáltja: „Hogyan lehetséges, hogy az én Uram anyja jön el énhozzám? De azért érti, felfogja a helyzetet. Az én Uram jön el énhozzám!

Ez advent, ez a karácsony. Legyen találkozás! Ez a találkozás legyen áldott és boldog!

*„ Mondd ezt: ó szent, kegyes/ Üdvözlésed végyed;
Ajándékkal teljes,/ Az Úr van tevéled;
Szűnjék hát félelmed.*

*Szent szűz, méhedbe vedd/ Az Úr Isten Fiát,
Melyben megőrizzed/ A szüzesség sussát,
Minden tisztaságát.”*

/310. dicséret 3-4. versszak/

(Kurgyis András lelkész, vallástanár)